

פירוש המזמור

1. רשיי (בעקבות חז"ל) על פס' ב':
לשון ערג נופל על קול האיל, כאשר יפול לשון נם לארץ, ושוקק לדוב, וגעה לשורדים, וצפço לשומת.
אמרו רבותינו: האיל הוזת חסידה שבחיות, וכשחיות צמאות למים, הם מתכנסות אליה שתלה
יעיה למרים. ומה היא עשו, חופרת גומא, ומכנסת קרינה לתוכה, וגעה. והקבייה מרחים עלייה,
והתהום מעלה לה מטס.
2. דעת מקרא על פס' ב':
כאיל תערוג – כאיל תערוג לא נאמר, וכאייל יערוג לא נאמר, אלא כאיל תערוג. דבר הכתוב בזכר
ובנקיבת: החזר ערוג על עסק המים כמו שפרשנו, הנקייה כשהיא כורעת ליד והוא צועקת הקב"ה
מרחים עלייה.
3. דעת מקרא על פס' ב':
כאיל תערוג – אפשר שכונת הכתוב כאן למין האיל בכלל, ובא כאן שם המין בלשון נקבה. ואפשר שכונת
הכתוב דוקא נקבת האיל, ומצביע שם בהמה בלשון זכר מורה גם על הנקבה כמו: "ויתצאנה שתים
דובים" (מל"ב ב', כד) ועוד.
4. דעת מקרא על פס' ד':
היתה לי דמעתי – שאבכה מדברי האויבים, והדמעה תמידה לי בים ובלילה כמו מאכל, ככלומר, אין יום
שלא אבכה פעמיים. ויש מפרשים שיבכה בעת המואכל.
5. רשיי על פס' ד':
מכאן שהצהרה משבעת את האדם ואינו מבקש לאכול וכן הוא אומר בחנה ותבכה ולא תאכל.
6. רבני מנחם המאירי על פס' ה':
ASHBACHA UL NEMSHI – רוצה לומר: مثل אלו הנפש תפקס ותהייה למיס ותצא דרך העין בדמי.
7. רשיי על פס' ה':
חולדה רוז, מזמור תהילים : מהחר מבואר בלויי מבואות, ירושלים תש"ו 1976, עמוד 229 :
ההילכה הריקודית נקראת בשם דדה - (ובדרך מסואלת - הצלע, ההולך בזרה בתלי-אחדה מוכנה עד
היום, מדדה) וכן מתאר המשורר את עצמו בעת שהליך בראש העולים לרן ולהרקרים (אדדה - אותם)
מתחת לחופות הריק, בכיוון בית האלקים.
8. רשיי על פס' ה':
כי אעבורי בסך" – בעת חגיגות העליה לרגל לירושלים, נהגו לקשט את רוחבותיה של העיר בירק
ובפרחים, כמוון סוכך גדול. והמשורר מתאר את התהלוכה, והוא בראש, העוברת וחוגגת ברוחבותיה
של העיר, לכיוון חצרות המקדש.
9. רשיי על פס' ה':
אדדם – אדדה עומחים, כמו: "מדדין עגלים וסיניים והאהה מדדה את בנה" (משנה שבת יח, ב), ותיבה
זו משמשת כתתי תיבת, אדדה עמחים.
10. דעת מקרא על פס' י':
כי עוד אודנו – אפשר לפרש שעזה תוכן התוחלת: הוחלי שעוד אודנו. ואפשר לפרש זה הטעם לתוחלת:
הוחלי, שהרי עוד אודנו.
11. ראי"ע למ"ג, ג':
שלח אוֹרֵך – כנדי "קוודר אטהעלך" (לעיל, ב); ואמתך – כנדי "מאיש מרמה" (לעיל, א). ומלה ייחוני –
כנדי "אטעהלך" (לעיל, ב).

מבנה המזמור

זכרון העבר על קרבת אלקים ובית המקדש
בעת האויבים הסובבים והמציקים בהוויה
פרטן עתידי לעבויות האויבים
פרטן עתידי לעבויות הריחוק מה' והמקדש

מ"ב, ב-ה
ז-יא
מ"ג, א-ב
ג-ד

מוזמור באיל תערג (מ"ב- מג)

מ"ב, א למנצח משכילים לבני-קנchat:

חלק ג'

חלק ב'

מ"ג, א שפטני אלהים
וריביה רבי
מנוי לא-חסיד
מאיש-מרמה ועולה
תפלוני:

ב כי-אתה אלמי מעוזי
למה נחתני
למה קדר אטסלד
בלחש אויב:

ג שלח-אורך נאמתי
סמה נחתני
גביאוני אל-פר-קדש
(אל-משקונתי):

ד ואבואה אל-פזח
אליהם
אל-אל שמתת גiley
(אווד בכנור
אליהם אלמי:

פזמון
ה מה-תשתחוח נפשי
ומה-תקמי עלי
חויחלי לאלהים
כי-יעוד אוקנע
ישועת פני (אלקי):

ז אלמי
על-נקי תשתחוח
על-כו אוקרא
מאנו נרדו (חרטוגים
שרה מצער):

ח תהום-אל-תהום
קורא לכול אונרי
כל-مشבריך וגלויך
עליך אויב:

ט יום נצחה ינדד טקדז
ובגיליה שירו עמי
תפלת לאל חמי:

י אמירה לאל סלי
לקחה שבחתני
לקחה-קדר אלך
בלחש אויב:

יא ברצח בעצמותי
חרטוני צוררי
בקארם אליו קל-PIOIM
אני אלקי:

פזמון
יב מה-תשתחוח נפשי
ומה-תקמי עלי
חויחלי לאלהים
כי-יעוד אוקנע
ישועת פני (אלקי):

ב קאנל תרג
על-אפיקי-מים
כו נפשי תרגן
אליך אלהים:

ג אמא נפשי לאלהים
לאל חמי
עמית אבואה וננהה
פני אלהים:

ד פיקח-לי דמעתי לחם
יומם נלייה
באמור אליכ-PIOIM
אייה אלסיך:

ה אלה אוקנה
ואשפקה עלי נפשי
כי עבר בסק
אדעם עד-בית אלהים
בקול-בנה (נותה)
פסונו חונגה:

פזמון
ו מה-תשתחוח נפשי
נ乾坤 עלי
חויחלי לאלהים
כי-יעוד אוקנע
ישועת פנו:

קטעים מקבילים

מ"ב, א-ו	מ"ב, ז-יב
ב כי-אתה אלמי קעוזי למה נחתני למה - קדר אטסלד בלחש אויב:	ז אורה לאל סלי למה שבחתני לפה - קדר אלך בלחש אויב:
-----	א. ברצח בעצמותי חרטוני צוררי באמור אל-PIOIM אי אל-הה:
ה. פה-תשתחוח נפשי ווח-תפקיד אל חויחלי לאלהים כי-יעוד אוקנע ישועת פנו (אלקי):	ד. פיקח-לי דמעתי לחם יומם נלייה באמור אליכ-PIOIM אי אל-הה: